

LÚA CODERCH, IQUITOS, PERU, 1982 *She currently lives and works in Barcelona. Recently she has taken part in Ikas-Art (Bilbao, 2010), Patrim'10 (Fundació Vila-Casas, Barcelona, 2010), "Han vingut uns amics" (Espai Barra de Ferro, Barcelona, 2010, in conjunction with Lluís Nacenta and Martí Ruiz), "The Weight of the Words" (Stuffinablank, 2010) and "Enfilar identitats" (KKKB, Barcelona, 2010), among others, both independently and with the group Colectivo Turismo. In addition, she has curated the exhibition "El model absent" together with Dario Reina (Cercle Artístic de Sant Lluç, Barcelona, 2009), featuring works from the MACBA collection.*

ESTRATÈGIES PER DESAPARÈIXER
(STRATEGIES TO DISAPPEAR)

Alors soyons nous-même immoral et, si on veut y comprendre quelque chose, allons voir un peu au-delà du Bien et du Mal. Jean Baudrillard

A telephone installed in the Espai Cub will ring periodically and unpredictably.

Lúa Coderch understands the art exercise as a discreetly subversive act. For this reason she renounces starting from scratch and, instead, seeks to bring what already exists into play, as a present and immediate form of Utopia. Her work often comprises simple actions, statements that declare an intention rather than a solution. The procedural and conceptual references that guide her include attention to the process, the willingness to invade all kinds of disciplines and realities parasitizing existing structures and formats, the search for the utmost formal economy and the exploration of new configurations generated by the technological context.

Coderch aspires to become an active agent without becoming consolidated in a visible and structured manner. In pursuing this evolution towards more flexible and permeable forms, she has an increasingly greater interest in anonymity and collaboration as methods of formalisation and conceptualisation, and it is in this direction that she is currently working. For her there is something truly extraordinary in the *modus operandi* of the terrorist. The terrorist vanishes. To act, first and foremost, it is necessary

to disappear. First of all, as an absolute condition, the terrorist dissolves into the formless mass of people and days, becoming completely and utterly commonplace, nameless, hazy and indifferent. When they resurface they do so by way of action, and this action is always an act that restores a measure of inescapable singularity in the heart of a system where everything is essentially interchangeable. The terrorist's action is purely destructive, failing to understand the rules of the game or ignoring them; it is unfair and therefore could be considered as the most extreme creative action.

Needless to say, this reasoning is clearly unacceptable. However, as Baudrillard states, let us be immoral. It is not a question of making a statement in defence of terrorism (and it is risky because what is lost most rapidly are the nuances), but rather of acknowledging that this unfairness is at the root of any truly creative action. We are witnessing sheer externality, something unacceptable, which could not be foreseen, which could not be inferred from what there was. However, in order to resurface, first it is necessary to disappear. Disappearing could be the same as entering (or returning to) the surface, which, according to Deleuze, is pure transcendence, formless primordial matter, where only currents exist, which he calls becomings. This movement of dissolution and disintegration as a condition of possibility of any creative act is the foundation upon which the project presented here is based.

ESPÀI CUB

DG: Polch Studio Imatge interior: Creixement aproximat de l'àrea de cerca d'una persona amb el pas de les hores, des de la seva última localització.

BCN
PRODUC-
CIÓ '11

**ESTRATÈGIES PER
DESAPARÈIXER**
Lúa Coderch
22/02 al 03/04

LÚA CODERCH, IQUITOS, PERÚ, 1982 *Actualment viu i treballa a Barcelona. Recentment ha participat a Ikas-Art (Bilbao 2010), Patrim'10 (Fundació Vila-Casas, Barcelona, 2010), "Han vingut uns amics" (Espai Barra de Ferro, en col·laboració amb Lluís Nacenta i Martí Ruiz, Barcelona 2010), "The Weight of the Words" (Stuffinablank, 2010) i "Enfilat identitats" (KKKB, Barcelona, 2010), entre d'altres, tant individualment com amb el Col·lectivo Turismo. Així mateix, conjuntament amb Dario Reina ha comissariat l'exposició "El model absent" (Cercle Artístic de Sant Lluç, Barcelona, 2009) amb obres de la col·lecció del MACBA.*

ESTRATÈGIES PER DESAPARÈIXER

Alors soyons nous-même immoral et, si on veut y comprendre quelque chose, allons voir un peu au-delà du Bien et du Mal. Jean Baudrillard

Un telèfon instal·lat a l'Espai Cub sonarà periòdicament i de forma imprevisible.

Lúa Coderch entén l'exercici de l'art com un acte discretament subversiu. Per aquesta raó renuncia a començar de zero i li interessa, en canvi, posar en joc el que hi ha, com a forma present i immediata de la utopia. El seu treball es resol sovint en accions simples, enunciats que declaren una intenció més que no pas una solució. Els referents procedimentals i conceptuals que li donen la pauta són l'atenció al procés, la voluntat d'envair tot tipus de disciplines i realitats parasitant estructures i formats existents, la recerca de la màxima economia formal i l'exploració de les noves configuracions que genera el context tecnològic. Coderch aspira a esdevenir un agent actiu sense consolidar-se de manera visible i estructurada. Buscant aquesta evolució cap a formes més àgils i permeables, li interessen cada cop més l'anonimat i la col·laboració com a vies de formalització i conceptualització, i és en aquesta direcció que treballa actualment.

Per a ella, hi ha quelcom realment extraordinari en la forma d'operar del terrorista. El terrorista desapareix. Per actuar sempre és necessari que, en primer lloc, desaparegui. Primer de tot, com a condició irrenunciable, es dissol en la massa informe de

la gent i dels dies, esdevé la pura vulgaritat sense nom, és borrós, indiferent. Quan reapareix ho fa mitjançant l'acció, i aquesta acció és sempre un acte que restaura una dosi d'irreductible singularitat al cor d'un sistema en què tot és essencialment intercanviable. L'acció del terrorista és purament destructiva, no entén les regles del joc o les ignora, és deslleial, i per aquest motiu es podria considerar l'acció creativa més extrema.

Evidentment, aquest raonament és netament inacceptable. I, no obstant això, tal com diu Baudrillard, siguem immorals. No es tracta de fer apologia del terrorisme (i és arriscat, perquè el que més ràpidament es perd són els matisos), sinó de reconèixer que aquesta deslleialtat es troba a l'arrel de tota acció vertaderament creativa. Som davant la pura exterioritat, davant quelcom inassumible, que no es podia preveure, que no es podia deduir del que hi havia. Però perquè es doni aquesta aparició primer cal desaparèixer. Desaparèixer podria equivaldre a ingressar (o retornar) a la superfície, el que, segons Deleuze, és l'autèntica transcendència, una massa primordial amorfa, en què només existeixen corrents, el que anomena *devenir*s. Aquest moviment de dissolució, de desintegració, com a condició de possibilitat de qualsevol acte creatiu és el fonament del projecte que aquí es presenta.

LÚA CODERCH, IQUITOS, PERÚ, 1982 *Actualmente vive y trabaja en Barcelona. Recientemente ha participa do en Ikas-Art (Bilbao, 2010), Patrim'10 (Fundación Vila-Casas, Barcelona, 2010), "Han vingut uns amics" (Espai Barra de Ferro, en colaboración con Lluís Nacenta y Martí Ruiz, Barcelona, 2010), "The Weight of the Words" (Stuffinablank, 2010) y "Enfilat identitats" (KKKB, Barcelona, 2010), entre otras, tanto individualmente como con el Colectivo Turismo. Asimismo, conjuntamente con Dario Reina ha comisariado la exposición "El model absent" (Cercle Artístic de Sant Lluç, Barcelona, 2009), con obras de la colección del MACBA.*

ESTRATÈGIES PER DESAPARÈIXER (ESTRATEGIAS PARA DESAPARECER)

Alors soyons nous-même immoral et, si on veut y comprendre quelque chose, allons voir un peu au-delà du Bien et du Mal. Jean Baudrillard

Un telèfono instalado en el Espai Cub sonará periódicamente y de forma imprevisible.

Lúa Coderch entén el ejercicio del arte como un acto discretamente subversivo. Por esta razón renuncia a comenzar desde cero y le interesa, en cambio, poner en juego lo que hay, como una forma presente e inmediata de la utopía. Su trabajo se resuelve a menudo en acciones simples, enunciados que declaran una intención más que una solución. Los referentes procedimentales y conceptuales que le dan la pauta son la atención al proceso, la voluntad de invadir todo tipo de disciplinas y realidades al parasitar estructuras y formatos existentes, la búsqueda de la máxima economía formal y la exploración de las nuevas configuraciones que genera el contexto tecnológico.

Coderch aspira a convertirse en un agente activo sin consolidarse de manera visible y estructurada. Al buscar esta evolución hacia formas más ágiles y permeables, le interesan cada vez más el anonimato y la colaboración como vías de formalización y conceptualización, y es en esta dirección en la que está trabajando actualmente.

Para ella existe algo realmente extraordinario en la forma de operar del terrorista. El terrorista desaparece. Para actuar siempre es necesario que, en primer lugar, desapa-

rezca. Antes que nada, como condición irrenunciable, se disuelve en la masa informe de la gente y de los días, se convierte en pura vulgaridad sin nombre, es borroso, indiferente. Cuando reaparece, lo hace mediante la acción, y esta acción siempre es un acto que restaura una dosis de irreducible singularidad en el corazón de un sistema donde todo es esencialmente intercambiable. La acción del terrorista es puramente destructiva, no entiende las reglas del juego o las ignora, es desleal, y por este motivo podría considerarse la acción creativa más extrema. Evidentemente, este razonamiento es claramente inacceptable. Sin embargo, tal y como dice Baudrillard, seamos inmorales. No se trata de hacer apología del terrorismo (y es arriesgado, porque lo que más rápidamente se pierde son los matices), sino de reconocer que esta deslealtad se encuentra en la raíz de toda acción verdaderamente creativa. Estamos ante la pura exterioridad, ante algo inasumible, que no se podía prever, que no se podía deducir de lo que había.

No obstante, para que suceda esta aparición primero es necesario desaparecer. Desaparecer podría ser equivalente a ingresar (o retornar) a la superficie, lo que, según Deleuze, es la auténtica transcendencia, una masa primordial amorfa, donde solo existen corrientes, lo que llama *devenir*s.

Este movimiento de disolución, de desintegración, como condición de posibilidad de cualquier acto creativo es el fundamento del proyecto que aquí se presenta.